ONE PENNY

GESTRANDE BRIK
SINCAPORE.
Heden Morgen

ZULLEN de Ondergeteekenden eene publieke Verkooping houden, aan Zyne Majesteits Custom-huis, voor rekening van wien het mogte aangaan,) van Zeilen, Spaken, Ankers, Kabeltouwen, staande en loopende Want, Blokken, Rum, Brandewyn, Varkensvleesch, Rundvleesch, Beschuit, Wyn, Verf, Olie, enz. gered van het gestrande Brik *Sincapore*.

BORRADAILES, THOMPSON, & PILLANS.

VERKOOPING.

DE Ondergeteekende, administrerende het vermogen van enkele zyner Kinderen, zal op aanstaande Maandag, den 13 dezer, in de Roelandstraat No. 11, des Morgens ten 10 ure, eene Verkooping houden, van deugdzame meubilaire Goederen, ook Land-, Bouw- en Werkinstrumenten; eenig kostelyk Vatwerk, wynig door oude Constantia wyn; Keldergereedschap, Kannen, Emmers, Tregters, Potten, Pannen, Bak-Trog en Karnen in soort; fraaye nieuwe Werk of Schaafbank en Schroefstok, Zadel-, Gewe r- en Zaad Rakken, Zadels, Paarden en Ezeltuigen, Schalen, met deszelfs Bok, Balans en Gewigten, alsmede een aantal go de Bouwmaterialen, om een aldaar in de buurt gelegen Pakhuis te ontruimen, enz. volgens vroegere Advertentien.

P. W. VAN DRUTEN. q.q.

MEJUFV. SWAVING'S
Fransche Academie voor Jonge Juffrouwen.

INGEVOLGE van den bloeyenden staat van dit Institut, is Mejufv. S. nu in staat hare Termen voor de volgende Maand te bepalen, als volgt:—

Kostscholieren, 35 Rds in de maand.
Onderwys daaronder begrepen, als vermeld in de Almanak.
Dag Scholieren, 10 Rds. per Maand.

EENE gezonde Min te huur, die wel gerecommandeerd kan worden.—Te bevragen in de Langestraat No 94, by

P. J. WOUDBERGH.

BEKENDMAKING.

HET Vyftig-jarig bestaan der Evangelisch Lutherse Kerk in deze Volkplanting, op aanstaande ZONDAG, den 12 dezer, op eene met het Feest overeenkomstige wyze gevierd zullende worden, zoo wordt hiervan by deze door den Kerkenraad algemeen kennis gegeven

KENNISGEVING.

DE Ondergeteekende maakt hiermede aan het Publiek bekend, dat KAREL MULDER niet meer in zynen dienst is, en verzoekt derhalven aan hem, op zynen naam, hoe genaamd niets af te geven.

C. J. ACKERMANN.

Kaapstad, den 14 Dec. 1830.

100 Rds. Belooning.

GEDROST, sints vier jaren, den Slavenjongen genaamd *Rotterdam*, zynde een Metzelaar, hebbende een merk voor zyn voorhoofd, rond loopende met een Pas, No. 240, gestolen van den Prysneger Sofie, *alias* Cezar. van het Schip "Elizabeth," gearriveerd in 1813, en wiens tyd in 1827 verstreken is, en was te voren in dienst van Mr. READ. Rotterdam is 40 jaren oud, en 5 voet 2 duim hoog, heeft zwarte haren en oogen. Die hem ophoudt zal vervolgd worden, en die hem gevangen neemt, zal eene belooning van 100 ttds. genieten.

Kaapstad den 9 Dec. 1830.

De Weduwe SINJEUR.

Gedenkschrift
TER HERINNERING AAN HET
VYFTIG-JARIG BESTAAN,

Der Evangelisch Luthersche Gemeente aan de Kaap de Goede Hoop, in Zuid Afrika,

WELKER Feestviering plaats zal vinden, op aanstaande ZONDAG, den 12 dezer.

Dit Gedenkschrift zal by Inteekening worden uitgegeven, en om hetzelve algemeen verkrygbaar te maken, is de Prys bepaald op 2 Rds. per Exemplaar, (ingenaaid.)

J. SUASSO DE LIMA.

Dec. 9, 1830.

N.B.—Dit Werkje is met eerbied opgedragen aan den Ed. Achtb. Heer C. MATTHIESSEN, en aan den Hoog Ed. Heer D. W. STOLL, die beiden goedgunstig den opdragt hebben willen aannemen.

TE HUUR,

HET HUIS No. 20, op de hoek van de Houtstraat en Buitengracht, te worden aanvaard met den 1 January aanstaande. Alsmede een Boven-Pakhuis annex gem. Huis Te bevragen aan het Kantoor van dit Blad.

TE HUUR,

EEN Huis, staand en gelegen in de Ziekestraat No. 15, zynde met veel succes eenige jaren lang als een zoogenaamde publiek Huis gebruikt geworden, en kan aanvaard worden met den 15 dezer. Te bevragen by den Eigenaar,

J. J. MEINERT
Ziekestraat No. 16.

Publieke Verkooping van extra vette Schapen.

DE Ondergeteekende zal op Woensdag den 15 December, ter Plaatse van den Heer Carel Pruyzer, aan Diep-Rivier, eene publieke Verkooping houden van 800 extra vette Schapen.

M. J. VAN DYK, Vendu Alslager.

NB. Die boven de 100 Rds. besteedt, zal een Crediet van 3 maanden genieten, mits stellende eenen acceptant, indien zulks vereischt wordt.

The South African Public Library

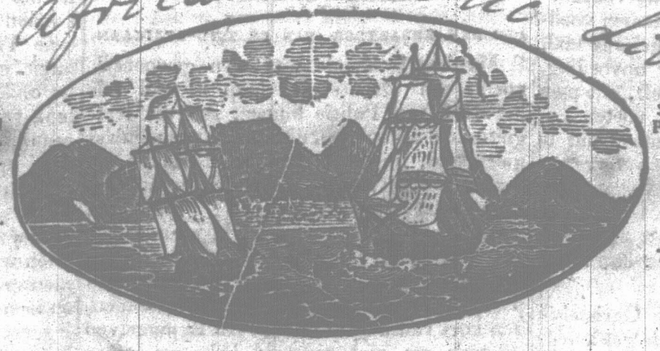

De Zuid-Afrikaan.

(Tros Tyriusque mihi nullo discrimine agetur.)—VIRGIL.

Deze Courant wordt elken Vrydag ochtend uitgegeven aan het Publicatie-Kantoor No. 1, Kortemarktstraat, en des Zaterdags per Post naar alle de Buiten Distrikten verzonden.

Prysen van Inteekening.—In de Stad, per jaar, 16 Rds.—per quartaal, 4 Rds. In de Buiten Distrikten, per jaar 20 Rds.—per quartaal, 4 Rds 6 Sch. En voor een enkelde Courant, 7 Pence.

DEEL. I. VRYDAG DEN 10 DECEMBER 1830. No. 36

VERKOOPING VAN SLAVEN.

In den Insolventen Boedel van Christoffel Jacobus Briers, van Stellenbosch.

OP Vrydag den 17 December, ten 10 uren des morgens, zal aan het Vendu Etablissement van den Hr. P. A. MYBURGH, te Stellenboich, worden verkocht:—

De Slavin Dina, van deze Kolonie, 37 jaren oud, huismeid, met hare Kinderen Louisa, ruim 10 jaren, Adriaan, circa 5 jaren, en Mina, 2 jaren oud; de Sla in Saartje, van deze Kolonie, 16 jaren oud; de Slaaf Arend, van deze Kolonie, omtrent 64 jaren oud, werkjongen.

F. G. WATERMEYR, } Gezam.
G. G. LINDENBERG, } Curatoren

BERIGT.

DE Likwidatie Rekening en Documenten betrekkelyk den Insolventen Boedel van CORNELIS ERNESTUS MARAIS, van Stellenbosch, Wyngaardenier, zullen, overenkomstig het 83ste Artikel der Ordonnantie No. 64, voor den tyd van drie weken van heden gerekend, ter visie van Crediteuren en Belanghebbenden, op het Meesters Bureau openliggen; na welken tyd het Hooge Geregtshof zal worden gemoveerd, de gez. verdeeling van den Boedel goed te keuren en te bekrachtigen.

Den 26 Nov. 1830.

F. G. WATERMEYER.
eenige Curator.

BERIGT.

DE Likwidatie Rekening en Documenten betrekkelyk den Insolventen Boedel van PAUL STADLER, voormaals van Dieprivier, in het Kaapsch Distrikt, Molenaar, zullen overeenkomstig het 83ste Artikel der Ordonnantie No. 64, voor den tyd van drie weken, van heden gerekend, ter visie van Crediteuren en Belanghebbenden, op het Meesters Bureau openliggen; na welken tyd het Hooge Geregtshof zal worden gemoveerd. de gez. verdeeling van den Boedel goed te keuren en te bekrachtigen.

26 Nov. 1830.

F. G WATERMEYER, } Gezam.
G. H. MEYER, } Curatoren

Verkooping van vaste Goederen te Port Elizabeth.

DE Heeren F. MCCLELAND en J. O. SMITH, in kwaliteit als Executeuren des Boedels van wylen PETER WHITE, zyn voornemens per publieke Vendutie te laten verkoopen, op Woensdag den 29 December aanstaande, precies ten 12 uren, een Huis en Erf, zynde een gedeelte van No. 1. gelegen in deze Stad, zeer geschikt voor den Handel, annex het Pakhuis van den Hr. THOMAS WILLIAMSON, en het front hebbende op de Marktplaats.—De Koopkonditien zyn voordeelig, kunnende de Koopschat voor 3 en 7 jaren onder goede securiteit op renten blyven.

Wyders zal worden opgeveild, de eene helft van het Erf No. 22, gelegen tusschen het Pakhuis van den Hr. E. FLANERTY en de Kerk zynde een der verkieslykste stukken Grond in deze Stad, mede het front hebbende op de Markt.

Port Elizabeth, Distrikt Uitenhage,
22 Nov. 1830. J. BBEHM.

HUIS BENODIGD.

BENODIGD, een klein Huisje, dat geschikt is tot inering voor de Negotie. bestaande uit 3 Kamers, wel te verstaan, uit 2 Kamers en eene Winkel. Zullende het aan den verhuurder staan wanneer hetselve moet aanvaard worden, doch niets laater als met 15 January eerstkomende. Des noods te geven Bortogt voor de prompte maandelykse betaling.

Adres aan dit Kantoor.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP Woensdag den 22 dezer maand December, zal de Ondergeteekende per publieke Vendutie laten verkoopen, de vruchtbare Plaats *Elsjeskraal*, aan de Tygerbergen, in het Kaapsch Distrikt gelegen; alsmede andere Goederen die aldaar zullen worden voorgebracht. Intusschen blyft dezelve voor dien tyd uit de hand te Koop. Omtrent de Konditien vervoege men zich by den Heer C. A. VAN DER BURG, Loopstraat No. 16, of by J. H VAN EYK, Leeuwestraat No. 3, Kaapstad.

NB. Een goed glas Wyn zal verstrekt worden.

VERKOOPING VAN SCHAPEN.

DE Ondergeteekende zal op den 14 dezer, ter Plaatste van den Heer JOHS. MINNAAR, achter de *Paarl*, doen verkoopen, 950 extra Schappen Kapaterbokken.

P. H. DE VILLIERS.

Drakenstein, 5 Dec. 1830.

TE KOOP,

OP den 20 December 1830, ter Plaatse genaamd Groote Post, gelegen aan de Groene Kloof, Zes extra zware gemeste Beesten.

M. J. STADLER.

GEDROST,

EENE Afrikaansche Meid, met name *Rachel*, toebehoorende aan den Ondergeteekende. Die haar in de gevangenis bezorgt, zal wel beloond worden; en die haar ophoudt, wachte zich voor schaden.

J. J. JACOBSZ.

BENOODIGD.

EEN bekwame Wagenmaker: hy moet zyn Ambacht goed verstaan, en zal (wekelyks) goed betaald worden.

Adres aan dit Kantoor.

VERKOOPING VAN
1500 extra vette Schapen,
ZONDER DE MINSTE RESERVE.

OP MAANDAG den 20 dezer, zullen, ter Plaatse van den Hr. JAN BIERMAN, in Zwartland, per publieke Vendutie worden verkocht, 1,500 extra vette Schapen.

Een goed Crediet zal worden verleend, en goede verversching gegeven worden.

PUBLIEKE KENNISGEVING.

DE Ondergeteekende herroept mits deze de Advertentie door hem tegens zyn Zoon JOACHIM FREDRIK MULLER, in de "South African Commercial Advertiser" van den 29 Sept. laatstleden geinsereerd, en recommandeere hem aan de verdere gunst van het Publiek.

Stellenbosch, 8 Dec. 1830.

JOHANNES MULLER, Jz

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Heer ISAAK JOHANNES DE MELANDER, zal op Maandag den 13 dezer, op de Plaats van den Heer HENDRIK VOS, Hz. (voormaals van den Heer JAN DE KOCK) aan de *Koeberg*, publiek laten Verkoopen, 30 Aanteel-Paarden, waaronder jonge Hengsten en Reunen meest al afkomstig van den opregten Hengst *Tygernik*.

P. A. MYBURG, Gz.
Vendu Kantoor, Vendu Administrateur.
Stellenbosch, Dec. 1830.

PLAATS TE KOOP.

DE Ondergeteekende presenteert uit de hand te koop, zyne welbekende Plaats "Het Slot van de Paarl," gelegen op den hoek van de Paarl. Op deze Plaats kan gezaaid worden omtrent 300 mudden koorn, en wordt gewoonlyk gewonnen van 50 tot 60 leggers Wyn, zynde de Wyngaard byna geheel jong aangeplant. De Plaats heeft, buiten het overige, nog een straal loopend water, genoegzaam om een Moestuin in den Zomer mede te bevochtigen. Dezelve is beplant met 300 Amandel, en meest alle soorten van andere Vruchtboomen. De koopschat kan, des verkiezende, voor 10 jaren zeker op renten behouden worden, mits stellende genoegzame Securiteit. Te bevragen by den Eigenaar,

J. W. LOUW, Az.

Vredenhof, achter de Paarl,
24 November 1830.

UIT naam van de gezamenlyke Kinderen, wordt aan Nabestaande en Vrienden kennis gegeven, dat op heden nacht, te half twaalf uren, na eene korte ziekbed van slechts zes dagen, overleden is, den Hr. A. C. VAN DER BYL, Senior, in den ouderdom van 83 jaren en 25 dagen,—verzoekende van Rouwbeklag verschoond te blyven.

Eersterivier, 6 Dec. 1830.

OVERLEDEN op den 7 dezer, myne dierbare Echtgenoot MARTHINUS HENDRIK BORGWETEL, in den ouderdom van circa 42 jaren, betreurd door my en myne Kinderen.

JOHANNA E. HENNING,
Wed. wylen M. H. Borgwetel.

GETROUWD,

In de Pampoenekraalsche Kerk, op Zondag den 4 December,

De Heer P. H. W. Neethling, met Mejufvr. L. Louw.

De Heer J. G. van Helsdingen, met Mejufvr. J. Louw.

GEDOOPT,

In de Nederduitsche Hervormde Kerk, Op Zondag den 5 December.

Eene dochter van den Hr. C. J. Gross, met name Catharina Cornelia Petronella.

Eene dochter van den Hr. J. A. N. Smuts, Mz. met name Anna Lucina Jacoba.

Eene dochter van den Hr. B. Solomon, met name Pheobe Elisabeth.

Eene dochter van den Hr. P. D. Lochner, met name Helena Maria Johanna.

Eene dochter van den Hr. C. J. Cerff, met name Helena Johanna Dorothea.

OVERLEDEN.

Nov. 30, Een zoon van J. H. Kannemyer, met name Arnoldus, oud 1 jaar en 4 maanden.

Decr. 3, Jongejufvr. Maria Hendrica Antoinetta Becker, oud 25 jaren, dochter van den Hr F. J. Becker.

CORRESPONDENTIE.

AAN DEN REDAKTEUR VAN DE ZUID-AFRIKAAN.

Mynheer.—Eenige dagen geleden had ik het genoegen tegenwoordig te zyn, als een groot Musicaalsch vocal concert, waar meer als veertig van de aanzienlykste Dames en Heeren, van de Stad, met elkander wedyverden, in het uitoefenen van hunne pligt, in de verhevene Chorus van Handel.

"Lift up your heads, O! ye gates, Hallelujah!" en nog eenige anderen, waar van de namen der Auteuren my nog onbekend zyn.

De indruk van het gezang op myn gevoel, was zoodanig, dat ik gedurende den gcheelen tyd my inbeelde in een der kathedralen van St. Paul of Westminster te zyn.

Ik heb sedert dien avond gehoord, dat onze beminnenswaardige vrienden, zich pogen te oefenen, om tot de plegtigheid by te dragen, bestemd; om op Zondag den 12 dezer als het vyftig-jarig jubelfeest te vieren, ter gedachtenis van de inwyding van de Evangelisch-Lutherse Kerk, en dat op dien dag s'morgens en s'avonds, godsdienst gehouden zal worden.

Indien gy dit waardig vindt om in uw wyd circulerend weekblad geplaats te worden. Zoo zult gy verpligten.

Een Lutheraan.

Mynheer!—Door dezen in uwe volgende te plaatsen, zult gy verpligten,

UEd. dienaar, enz.

CURTIUS.

Aan den Redacteur van de "South African Commercial Advertiser."

Mynheer.—Het kan u niet vergeten zyn, dat, wanneer gy eenen zekeren vermaarden, Auteur, van de nog vermaarder "African Researches," op de Grenzen rond voerdet, in kwaliteit als eenen tweeden *Vrydag*, te kennen gegeven hebt, "dat uwe lezers niet moesten veronderstellen, dat zulke ruauwe, onverduwbare en onnatuurlyke ontwerpen," als vervat zyn in de Albanische Resolutien, gehouden in eene vergadering, met betrekking tot de landlopery der Hottentotten, "aan het Gouvernement zyn opgedragen, door een noemenswaardig getal Ingezetenen van Albanie en Somerset; dat de Settlers van die distrikten, over het algemeen genomen, daarmede den spot dryven, en het getal der rustelooze wetten-makers, zeer gering is, waarvan men verzekert, dat sommigen het lot zullen deelen met den uitvinder van den koperen Berg." Deze moedwillige misaanduiding, (dezelve verdiende eenen groverer tytel,) schreef en druktet *gy*, als eene *daadzaak*, door *uzelven* opgedaan, op de plaats waarop gy doeldt. Gy staat dus by de geheele kolonie verantwoordelyk voor derzelver echtheid; en geene loopjes, geene kwinkslagen, geene proteaansche metamorphose, hoe zeer gy ook met dit alles weet om te springen, kan u uit dien modderpoel redden, waarin gy uzelven geworpen hebt.

De besluiten van de publieke Byeenkomst gehouden te Grahams Town, op den 2 Juny 1830, ten einde na te gaan de nuttigheid om eene Memorie aan het Gouvernement in te zenden, verzoekende om Wetten tegen landlopery, hetwelk gy noemt, het werk van leegloopers, en die alleen voorgeslagen zyn aan, en aangenomen door, acht-en-twintig personen zyn, aan het koloniaal Gouvernement ingezonden geworden, geteekend door zes honderd en dertig personen. De geheele bevolking der beide Distrikten beloopt op omtrent 9,570 zielen, zoo Mans, Vrouwen. als Kinderen, en dus een vyftiende gedeelte van het geheel getal; omtrent een van elke drie personen der geheele bevolking, heeft verklaard, dat hunne stellingen verschillend waren van de uwen, wegens redenen by u best bekend, doch die niet algemeen gehouden worden, voor zoo zuiver te zyn als gy wel verwacht hebt; en zy hebben aangetoond, dat gy geene oogen had om hunne wezentlyke conditie te zien, of dat gy willens het publiek hebt verleid om te geloven, dat het geroep tegen landlopery slechts weinig bestaat.

Gy wordt beschuldigd, Mynheer de Editeur, van zaken, verspreid te hebben die onwaar zyn! uwe misdaad is verergerd door beschimping, moedwil en personaliteit! Gy wordt nu uitgedaagd om hierop te antwoorden, nit naam van de twee belogene, vreedzame en welgemoedde Distrikten, en om uwe verdediging te maken, dan wel, als een wroeging gevoelende ryder, uzelven schuldig te verklaren.

Gy zult misschien verkiezen om, wat gy noemt "een hoogwaardig stilzwygen" in agt te nemen! Doch dit zal u niet weer baten, de publieke haat, met hare yzere roede, zal de *peine forte et dure* zyn, waardoor gy onophoudelyk zult geteisterd worden, wanneer gy volhardt in een verdacht stilzwygen. Dit, Mynheer, is eene waarschuwing die gy best zoudt doen, niet aan bagatellen te beschouwen.

Uwe verdediging, wanneer gy dezelve moogt wagen, zal, denk ik, uwe zaak niet verergeren, ontwyking zal aan uwe intentie niet beantwoorden, de slenter zoude des te eer ontdekt worden. Men zal de grootpratery van den Dictator niet gedogen, zoo als gy wel weten moet, wanneer gy u refereerd aan uwe gegevene order, die met weinig smaak zamen gesteld, met minder oordeel uitgevoerd, en geadresseerd was aan civile en militaire Ambtenaren, om eene dine by te woonen, en die juist de tegenovergestelde uitwerking had, welke gy verwachted, of u aanstelde te verwachten.

Daar gy afgewacht wordt voor het geregt van publieke opinie, zoo moogt gy u verzekerd houden, eenen gedetermineerden vervolger te vinden in

CURTIUS.

OPSTAND TE BRUSSEL.

Het groote Politieke Threurspel der Fransche Revolutie, is overgegaan in eene Brusselsche oproer.

De bysonderheden zyn beklagenswaardig, want het plengen van menschen bloed, maakt tot een afgryzen, zoodanige verrichtingen als zonder hetzelve bespottelyk zoude zyn. Een vreemde courantier wierp zich op, om de nieuwingevoerde beschikkingen van het Hof voor te spreken, en berokkende zich door dit gedrag de verachting der Ingezetenen, en moest zoo als natuurlyk te verwagten was, spitsroeden loopen by de liberale schryvers, gestsord zynde dat de gehuurde schryver. de lof van het Gouvernement had uitgebazuind, de verbeteringen in de stad aangewezen en het volk verzekerd had, dat zy in vergelyking gelukkig waren, hadt het gemeen bepaald, dat zy niet gelukkig waren, en zich dus zulks ook niet ongestraft zouden laten opdringen Op s'avonds den 26 ll. woensdag, was het schouwspel opgepropt vol, zynde daar heen getrokken door *Ninette Duportier*. Het volk stond tot buiten de deur, en vulde weldra het vierkant. De goede Heeren die *dus* niets zien konden, lieten zich expresselyk iets opzetten, doch eenige onvergenoegden pakten dat weg, en liepen daarmede na het Officie van de *Gazette des Pays Bas*, de ministeriele Courant, sloegen de ruiten in stukken, en hadden de deur opengetrapt, was hun misschien met in gedagte gekomen, dat er ook een stroom van welvaren in de *National* gevonden wierd, en het volk rolde voort van de "Wolf ditch to the Polimathic Library, in St Magdalen street." Libry Bagnano, de vreemde Redakteur als boven, was gelukkiglyk uit, doch zyne vensters waren in stukken en zyne papieren en boeken waren verscheurd en verstrooid, en zyne meubelen waren vernield.

Het was nu omtrent 11 uren, de policie bemoeide zich daar niet mede, en de gensd'armes wilde zulks niet doen, omtrent middernacht ging het volk uit een. Eene hoop ging na de *Place Royal*, met eene vlag vooruit, gemaakt uit de gordynen van den armen Bagnana. De Magistraten en de Commandant op de wagt by de *Place Royal*, vraagde na de rede van deze middernachts-visite, en wierden beantwoord met een verward geschreeuw van, *veryheid! geregtigheid!* Als wanneer een soldaat uit het gelid stapte, en hen met weinig maar indruk makende woorden toesprak, zeggende: "In Gods naam, gaat uit elkanderen en spaar ons de schande van belgiesch bloed te moeten stroomen!" en het volk ging heen. Maar ter zelver tyd viel het volk, in "Berlaimon" straat, het Huis van den Directeur van Politie aan, en braken dat af, uitroepende naar onder met van Maanen de Minister, en lang leve Potter, (een der geexileerde journalisten.) Eene andere hoop had ter zelver tyd de vensters in de geregtzaal gebroken En der muitelingen de rok van den Directeur der Politie gestolen hebbende, wierdt met rok en al vertrapt door het graauw. Om een uren wierd de eerste schoten gehoord, en de woede rees ten top, het volk was door de deur van de Minister van Justitie, de troepen trachten het gemeen van het voornemen hunner verontwaardiging terug te brengen, doch te vergeefsch: zy drongen het hotel met geweld binnen, doorsnuffelde hetzelve tegen wil en dans, en brandden hetzelve tot op den grond af.

Wapens wierden nu als door wonderwerk aan de muitelingen verschaft, zy wierden uit de geweermakerswinkels, private huizen en door de ontevredene soldaten voorzien. Een officier wierdt door het gemeen aangehouden en met het Pistool op de borst genoodzaakt, zyn woord van eer te geven, de soldaten niet te sullen gelasten op het volk te schieten, evenwel formeerde zich op de "Place du Sablon," eene kolomme chasseurs en eene divisie grenadiers, en een platon-vuur wierd geopend. Het schouwspel wierdt nu verschrikkelyk. De dooden vielen, en de gewonden wierden van de Plaats gedragen, dewelke bezoedeld was met het bloed der Burgers. Het gemeen zelve had zich op de hoeken in de tachementen geposteerd, en de Militairen paradeerden in de straaten, nu en dan in de lucht schietende, en dan weder eene vollee onder het graauw. Voor twaalf uren waren 5000 van de Nationale garde georganiseerd en gewapend, de troepen voor 's Konings Paleis gemonsterd zynde, had er een mondgesprek plaats, en de troepen nam aan, om de bewaring van de Stad aan de nationale garde over te laten.

Wy zullen hier alleen byvoegen dat de Koning of de Erfprins dagelyks in Frankryk verwagt wierd, en dat de Stad, tydens het laatst ontvangene berigt, volkomen rust gewas.

ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD DEN 10 DECEMBER 1830.

" Wyst geen kind een nieuw kleed, hem " verbiedende hetselve te dragen."
SHAKSPEAR.

Onze lezers zullen wel opgemerkt hebben, dat wy alles behalven geloofsgenoten zyn van Zyne Majesteits Commissarissen van Onderzoek. Hunne benoeming en aankomst, benevens de praal en luister dier omstandigheid—en wel op een tydstip wanneer treurigheid en wantrouwen het land benevelde, en het bedrukte oog begerig uitzag naar de schitterende dageraad—veroorzaakte groote hoop en sterke verwachtingen. Wat de uitwerking hiervan was, laten wy over aan de uitspraak van onze lezers. Evenwel heeft hun Rapport, waarna wy met verlangen uitgezien hebben, toch eene *verlossende koedanigheid*: het heeft de koloniale jeugd in de gunst van het Britsch gouvernement aanbevolen, als "kumende met regt worden beschouwd, het kostbaarste gedeelte van de bevolking uit te maken, en eene *eerlyke trotsch* te gevoelen in de welvaart van hun geboorteland."

Met diepen indruk wegens het gunstig opinie, aangaande het verdienstelyk en groot gedeelte der bevolking, gaan zy voort, met in hun Rapport gedateerd den 6 Sept. 1830 te zeggen, "dat zy overvloedige reden vinden, het stelzel om de koloniale jongelingen van goeden inborst en opvoeding te employeren, goed te keuren, als eene zaak van *geregtigheid en gezonde staatkunde*; en byzonderlyk verzoeken zy te mogen aanbevelen, dat hunne aanspraak, op progressieve bevordering, uit hoofde van hunne bekwaamheid, of vorige diensten (die zeer onpasselyk beloond zyn,) nooit mogte worden gehinderd, of telenrgesteld, door subiete inplaatzing van mededingers uit England, die zich, nog op de nodige bekwaamheid, nog op te voren bewezene diensten, ten hunnen voordeele kunnen beroepen, en als een gevolg van deze aanbeveling, gerugsteund door de consideratie van "*geregtigheid en gezonde staatkunde*," zien wy de geleerde onderzoekers, "de landmetery en Cape Corps" bepalen als twee vakken, "waarin het zeer ten voordeele van de publieke dienst zoude zyn, de jonge kolonisten te employeren."

Wy hebben verkozen heden dit onderwerp aanteroeren, als staande in een naauw verband met de ware belangens van de kolonie, om dat wy in eene gemoedelyke uitoefening onzer pligt, ons gehouden vinden, om de zaak der koloniale jeugd te verdedigen, en om dat wy vinden, hoog tyd te worden, dat de attentie van het publiek en het Gouvernement daarop gevestigd wordt. Want dit voorstel, is ook de grondoorzaak geweest van sterke hoop en brandende verwagtingen, die nooit bewaarheid zyn geworden. De "Nieuwe Rok," is aan hen ter aanstaring voorgehouden geworden, zoo versch van de schaar der Politieke kledermakers, die ondertusschen niet heel spaarzaam met ons laken geleefd hebben, doch, wy moeten onze lezers verder inroepen, om te zeggen, wie denzelven draagt.

Meest alle menschen moeten toch duidelyk bevatten, dat de jonge inboorlingen regten bezitten, die hunne aanspraak op publieke diensten, oneindig boven die van eenige avanturiers steld; zy zyn beter bekend met de wezenlyke omstandigheid van de lessenaar, met de gewoontens en handelwyzen der inwoonderen, met wien zy de zaken van hunne officiën kunnen verhandelen, zonder *de hulp van eenen Interpreteur*, en om de gepaste woorden van de Commissarissen zelven te bezigen, "allen, of byna allen hebben eenig belang in den grond zelven, en daar hunne inzigten en handelwyzen veel van deszelfs opbrengst afhangen, zoo gevoelen zy eene onberekenbare verknochtheid aan de Kolonie, die men niet over het hoofd moest zien."

Hunne dienst; spreekt mede voor een aanzienlyk en achtenswaardig gedeelte zyner Majesteits onderdanen die genoemd worden, "*getrouw en ordenlyk*" dat William de overwinnaar zyne noormannen heeft achter gelaten: en het gouvernement moest in het oog houden, dat de uitroeying van eene taal, eene opoffering is, die de trouw en goede geneigdheid der beste onderdanen zelfs op den toets stelt. Dat de uitroeying der Instituten van een volk, onder welke vertoningen zulks ook mogte geschieden, toch nooit eene feestmaal voor hen zyn kan, terwyl hunne wortelen ondereengeslingerd zyn, met die hunner bestaande gewoontens, en dat de afstammelingen van hun volk, best berekend zyn zulke zaken op de geschiktste en bevredigendste wyze ten einde te brengen, en hoe staat evenwel de zaak, uit de losse en onvoldoende opgaven, aangaande de onkosten van de Kolonie, waarmede wy nu en dan als eene genadegift begunstigd worden, ontwaren wy de daadzaak, dat uit de 264 Civile Ambtenaren, ontvangende £71000 St. van ons geld, slechts onder 134 Europeanen, £43000 Sterling verdeelt wordt; en wat betreft de twee takken van publieke dienst, "de Landmetery en het Kaapsche Corps" als door de commissarissen aangeduid: wy vinden in de eene betrekking vele Avanturiers en in de andere geen enkele kolonjale jongeling, beroepen tot de trap der militaire bevordering.

De eenige tegenwerpingen dien wy tegen eene inrigting, zoo overeenkomstig met alle besef van geregtigheid, en mildadig gevoel hebben hooren maken, waarin de vooroordeelen die zy tegen de zwarte Rassen voedden, hunne onkunde in de Engelsche taal, en de gebrekkige staat hunner opvoeding. Wat de eerste opmerking betreft, die men onze jeugd zoo dikwyls voor de voeten geworpen heeft, bidden wy van verschoond te zyn, generale opgaven, voor zoo verre zy aangaan het karakter of de gevoelens van eenig volk, zyn zelden waar, ten zy, zy grofelyks gematigd worden; en nooit was die opmerking meer toepasselyk dan in dit geval.

Er bestaat positief by ons een Christelyk en menschlievend gevoel, voor de gekleurde Ras die wy achten, doch er bestaat te gelyker tyd eene nieuwmodische *zoogenoemde* menschlievendheid, die wonderen konden uitwerken, maar zyne krachten uitput met schuimbekkend te praten, en gelyk den kreunenden Berg, niets voort brengt als een *geraas*. Laat dezulken die ons beschuldigen willen van verouderde vooroordeel, de lyst van ambthoudende delinquenten nagaan zoo als die opgeteekend staan in de *researches in South Africa*, en dan zeggen, aan welke kant de meesten gevonden worden. Laten zy de jaarlysten van het verlangd Ierland nagaan, laten zy leren die *individueele* desqualificatien die daar wettiglyk zyn aangeteekend, en waaronder de Roomsch Katolieken zoo lang hebben moeten zuchten laten zy de beproevinge en lyfstraffelyke (*Test* en *Corporation*) Acten van buiten leren, en na dat wy hunne harten en hoofden, zoo zeer naar huis zullen gederigeerd hebben, dan zullen wy vragen, of wy voor een byzonder soort van volk konden uitgekryt worden, dat onbekwaam is om *en masse* de publieke diensten waar te nemen, uit hoofde van ons diep gewortelde vooroordeel en vooringenomenheid!

Maar onze zinnelyke vermogens moet ook een perk stellen aan onverdiende berispingen. Het zoude zekerlyk eene hatelyke taak zyn, en nergens toe dienen, om de vergelykbare kundigheden onzer civile ambtenaaren te onderzoeken, door het oog te vestigen op de ontwikkeling der kundigheden van de Civile voorvechters, evenwel houden wy ons verzekerd, dat de uitslag ons op de eene of andere wyze toonen zal, dat de roem onzer inhoorlingen gekortwiekt is geworden. Onder alle de hindernissen die zy hebben moeten doorstaan, kunnen wy evenwel voorbeelden aanhalen, van individuen, die officien van de hoogste aangelegenheid administreeren, die inboorlingen zyn en in de Kolonie opgevoed zyn, en van wien wy trotsch zyn te zeggen, dat hunne talenten en inborst hen toonen te zyn, noch onwaardig het vertrouwen in hen gesteld, noch onbekwaam tot de vervulling der pligten, in de situatien waartoe zy bevorderd zyn geworden. Maar buiten dat, wie kan op goede gronden, onze jeugd in eene hatelyke vergelyking stellen, tegen hunne meer begunstigde tegenparty, die met het voorregt eener mildadige opvoeding beschonken zyn? Is er nog eenige poging gedaan met wezentlyke meening, om aan hen toetewyzen de byzondere voorregten van eene geschikte opvoeding, op dat zy mogten trachten, na dien roemryken grond, van waar men nu op hen neder ziet met verachting, of op eene lyst geplaatst te worden met, en te wetyveren tegen hunne gewigtige tegenstrevers wegens eervolle betrekkingen? Als eenige pooging gedaan is geworden, dan is dezelve uit hunne eigene middelen, zonder eenige hulp gedaan! Zy hebben eene College opgerigt, en schoon zy er, op eene eerbiedige wyze om verzocht hadden, hebben zy niet eens de vriendschappelyke diensten van die geenen genoten, die, hadden zy opregt geweest in de objecten die zy gemaakt hebben, tegen de plaatsing van onze jongelingen in publieke dienst, nu de schoonste gelegenheid zouden gehad hebben, tot uitroeying van eenig gevoel van vooroordeel dat inbreuk maken kon op de belangens van eenige klasse in de zamenleving. Zy hebben even zoo bygedragen, en dat in groote mate, voor eene fonds, tot het oprigten van eene latynsche school; met onbepaald vertrouwen hebben zy, de vruchten hunner werkzaamheid gesteld in handen van "Honorable men" op dat hunne menschlievende inzichten in werking mogten worden gebragt; deze som (dank zy de onderzoeking der Commissarissen,) bestaat nog, uit hoofde hunner onkunde, moet ik alweder aan onze leezers vragen, om te zeggen, in hoe verre de opzieners aan de menschlievende intenties van derzelvers stichters hebben voldaan.

Wy hebben juist voor ons eenen vryen en verligten staat, America, het kind van latere tyden, opgroeyende in vollen glans en magtige kennis, ten einde de ouden van dagen te onderrigten, daarin bestaat de vaste voorspoed van een volk, hunnen zedelyke en verstandelyke verbetering. Wy vinden dat na eenen 32 jaarigen aankomst der eerste Setlers in dat land, eene universiteit onder de bescherming van het Gouvernement aldaar is opgerigt geworden, (zoo veel gevoel hadden zy voor de opvoeding) die den vooroudergeworden is, van onnoemelyke instituten van dien zelfden aard, en zedert lang, hebben zy den invoer van vreemde kundigheden, niet meer noodig in de uitoefeningen hunner publieke diensten. Elk departement wordt uit zyne eigene hulpbronnen voorzien, terwyl elke pligt beter wordt uitgeoefend, om dat de partyen een grooter belang in derzelver vervulling hebben.

Zien Zuid-Afrikaanen ooit uit na vooruitzichten gelyk dezen?

CORRESPONDENTIE.

AAN DEN REDAKTEUR VAN DE ZUID-AFRIKAAN.

Mynheer!—Zynde wat men gewoonlyk noemt een Drentelaar, loop ik wel reis het Hof van Politie binnen, zoo uit leergierigheid als ook wel uit hoofde van nieuwsgierigheid, luister ik dan na de zaken die voorts ter uitwysing voor den waardigen Magistraat worden gebragt: sommigen dezer zyn waarlyk vermakelyk, en mogelyk ook leerzaam, voor die genen die het geluk hebben om ze te verstaan en te kunnen toepassen, doch ik voor my moet bekennen, zoo kort van begrip te zyn, dat ik myzelven dikwyls om niet gekweld heb, om hunne mening uit te vinden.

Ik zal eene dier zaken opgeven als een voorbeeld, niet alleen om dat dezelve op eene of andere wyze de attentie van onzen wakkeren publieken Rapporteur, die nagelaten heeft dezelven in de kolomnen van den "Advertiser" te plaatsen, is ontnapt, maar ook op dat uwe bekendschap met dezelve, misschien oorzaak mogte zyn, dat een uwer menigvuldige en kundige Correspondenten, eenige inlichting mogte geven tot opheldering van de zaak, of ten minsten als redelyk te doen beschouwen, wat ik bekennen moet aan my toe te schynen, eene onverantwoordelyke handelwyze te zyn.

De zaak die ik bedoel (van Fornier versus Blankenberg namelyk,) was wegens eene vordering aan den eischer verschuldigd, en na twee malen uitgesteld te zyn, kwam dezelve eindelyk voor om gehoord te worden.

De partyen op de behoorlyke wyze voor het Hof verschenen zynde, sprak de geleerde Regter, tot de grootste verwondering van my en vele anderen, even zoo onkundig in het Regt als ik, iets tot het volgend effect:—*Dat, daar de Verdediger zyn (de Magistraats) Petezoon was, dat Hof niet bevoegd was die zaak te beslissen,*—en de actie wierd zonder verdere opheldering van de hand gewezen!

Nu Mynheer de Redakteur, wat ik wensch te weten, is dit—"Hoe moet de ongelukkige [illegible]teur betaling voor zyne pretentie verkrygen, wanneer de som te gering is om voor het Hooge Geregtshof gebragt te kunnen worden?"

Daar en boven, Mynheer, ben ik een Winkelier, en heb ik de gewoonte aan jongmans die my toe schynen fatsoenlyk te zyn, en tot goede huizen behoorende, crediet te verleenen; en ik zoude wel willen weten, hoe men ontwaren kan welke koopers borgbaar, en welke Petezoons of Nabestaanden van den Resident Magistraat zyn?

Het eenigst middel dat my voorkomt nog in staat te zyn, met nadruk iemand te behoeden tegen kwade schulden van dien aard, zoude zyn, om op eenige in het oog vallende plaatsen in het Hof van Policie te doen aanplakken, eene Lyst van den waardigen Magistraats Petezoons en Nabestaanden, die niet onderhevig zyn aan de wet.

Ik ben, Mynheer,
EEN DRENTELAAR.

SWELLENDAM.

Manier van tenders te Swellendam.

Word er tenders voor het Leeveren van Provitieen der Melaatsen in gezonden als ook voor Reparaties van de Publike gebouwe worden den tenders nimmer Publiek geopend en is altoos, een en de zelfde persone die de selve voor berggstelle minder kryg dan de laagste tender die er ingesonde word er zyn ordinair drie menschen die deeze tenders kryg, W: E, M: S: en A: K: verpligting is een raar ding, Mogte het zyn Exselentie Ons Goeverneur behagen, alle tenders tot het distrikt swellendam behorende aan den regtvaardigen oudeteurs bero. te laten in zenden, zoude er zeker geen 4000 Rds. voor schilderen en witte van de publike gebouwe worden betaalt als ook een en de zelfde persoon de tender der melaatse provitie nimmer zo hoog in waarde krygen, Dit in uwe zo nuttige week blad een plaatsie te vergunne zal u niet myn affern dog alle vriende van Regvaardighyd plezier doen.

gt: EEN OPMERKER.

Kaapsch Distrikt, 15 Nov. 1830.

Mynheer!—Andermaal vleide ik my met de hoop, dat die hatelyke aanmerkingen van den Regterstoel zouden weg vallen, ja in vergetelheid gedompeld, namelyk—"verstaat gy Engelsch?" en dat aan myne landslieden, die waarlyk kwalyk met hunne moedertaal bekend zyn, ja, ik durf zeggen, er zyn heel weinig die het grondig verstaan. Was het niet beter dat men aan die mannen vraagde, "zyt gy bekend met de taal des persoons die teregt zal worden gesteld, en van zyn of haar getuigen?" Zoo daar volmondig, met een opregt hart, "ja" kan worden beantwoord, en hy in alle andere opzigten de noodige bekwaamheden bezit van een gezworenen, my dunkt dat zulks voldoende is, want immers een opregt man, een opregt gezworene moet zyn gezellen raadplegen, die mede seggen moeten of de persoon die teregt gesteld wordt *schuldig* of *onschuldig* is, en geene anderen, al wil men die aanspraken tot in het oneindige rekken, met allerlei mooye franjes, dit, dunkt my, is het hoofddoel en wykt men daar van af om zulke vragen telkens by elke Sessie te doen, zal men ook telkens uit het getal der kleine gezworenen, kwalyk het bepaald getal kunnen vinden: ik spreek hier by ondervinding, want grysheid bedekt reeds myn hoofd.—Al staat de kolonie nog honderd jaren, men zal het niet gedaan krygen. My dunkt het is eer mogelyk dat het klein getal van slechts vier Regters, de Taal van het land kunnen leeren, als voor zoo vele duizenden eene Taal, die hunne bezigheden niet toe laten, en dan weet men doch immers ook by ondervinding, dat by het leeren eener taal, vele jaren moeten worden doorgebragt: neen niet allen zyn wy de personen die om deze opstelling door gezworenen gevraagd hebben aan nu wylen onzen Koning George IV. en hy was goed genoeg om ons die gunst te bewyzen. Kom, waarde Zuid-Afrikanen! laten wy ons ook nu aan de voeten van onzen nieuwen Koning, William den IV. werpen, en hem onze hartgrievende bezwaren voor leggen, en om redres verzoeken, want het is onmogelyk dat de teregtstelling door gezworenen zoo kan blyven voortgaan. Wil en zal men onderscheid maken, wel, laat men het dan onder verbetering reis doen. Zoo de ongelukkige een Engelschman is, die teregt gesteld zal worden, laat men dan die vraag doen, maar is het een Inboorling, dat men die vragen weg laat; want wie in de wereld is in staat my, als een onafhankelyk man, te dwingen om een Taal te leeren op myn ouden dag, daar ik geen de minste meer belang by heb?

De Raadzaal was nog de eenige plaats, maar nu zal ik ook wel oppassen dat ik my daar ook niet meér zal laten [illegible] alleen om maar niet gedwongen te worden om, in plaats van die brave religieuse mannen, die de waarde van eene heilige Eed kent, zoo willekeurig wordt afgekeurd, geprest, en gedwongen wordt om als gezworene te moeten zitten.

EEN DER GEZWORENEN.

MEMORIE.

Aanguande den Kaapschen Wynhandel.

Aan de Hoog Edele de Lords Commissarissen van zyne Majesteits Tresorie.

Vertoont met gepasten eerbied,

De Memorie en Petitie van de ondergeteekende Wynbouwers, Wynkoopers, en andere Ingezetenen aan de Kaap de Goede Hoop.

Dat, by verscheidene acten der wetgeving, de arbeid en het kapitaal dezer Kolonie, voornamelyk is gerigt op den Wynhandel, als eene consideratie boven allen van het hoogste belang voor derzelver welvaart en naam.

Dat, onder de aanmoediging voorgehouden door de Gouvernements Proclamatie van den 19 December 1811, beloovende "de bestendigste ondersteuning en bescherming van de zyde des Gouvernements," en de acte van July 1813, admitterende de Kaapsche wynen in het Vereenigd Koningryk, tegen een betaling van *een derde* der inkomende regten, welke moeten betaald worden op de wynen van Spanje en Portugal, bevonden is uit de naauwkeurigste berekeningen welke men kon vormen, dat het kapitaal door de Wynbouwers en Wynkoopers in dat vak van nyverheid gestoken, merkelyk boven de twintig milioenen Rixdaalders bedraagt, en bezigheid verschaft aan omstreeks een derde der bevolking van de kolonie, welke som meer dan het dubbel bedragen is van het kapitaal dat voor de acte van 1813, in deze tak van landbouw en handel was gestoken.

Dat geen deel van dit kapitaal in andere kanalen kan worden gerigt, zonder allen die op het vertrouwen der "beloofde ondersteuning van het Gouvernement," hunnen arbeid en hunne middelen hebben gestoken in het bereiden en voortbrengen van wyn, welke de proef der ondervinding van vele jaren heeft geleerd, dat beter geschikt is voor den grond en het climaat, dan eenig ander artikel van Koloniaal Product, en als zoodanig altyd het stapel artikel der Kolonie moet blyven, tot zekeren en onherstelbaren ondergang te brengen.

Dat Britsche, zoo wel als koloniale belasting, grootelyks treed in de kosten van Kaapsche wynen, en de noodzakelykheid welke bestaat, om duigen, hoepels, brandewyn, enz. voor derzelver bereiding in te voeren, benevens de afstand van de Kaap van eene markt, en verscheidene andere omstandigheden, zamen loopen om te beletten dat de wynen van deze Kolonie in competitie kunnen komen met die van vreemde landen, welke niet onder zoodanige nadeelen lyden.

Dat de wynhandel was geschapen en gekoesterd onder de belofte van het Gouvernement, dat oude kanalen zoude worden heropend, en nieuwe worden uitgevonden voor de wynen van deze kolonie, maar dat, niettegenstaande de aanmoediging dus aangeboden, de markten van America, Holland, en andere vreemde landen, welke voormaals voor deze kolonie open waren, en een groot deel van onze wynen wegnamen, tegen uwe Memorialisten zyn gesloten, tot hun groot nadeel en verlies. En wel verre er van daan dat nieuwe kanalen zyn geopend, heeft de maatregel van 1825, verminderende de inkomende regten op buitenlandsche wynen, zonder eene evenredige reductie op die van de Kaapsche wynen, in groote mate vernieling van den uitvoerenden handel van de kolonie ten gevolge gehad.

Dat volgens de naauwkeurigste narigten welke men kan bekomen, het blykt, dat men eene overgroote voorraad, opgehoopt in de Depôts in Engeland, en in de Pakhuizen in de Kaapstad, de stilstand en verachtering van den Kaapschen Wynhandel, buiten voorbeeld is. Verkoopingen worden in groote mate gestaakt, en de Wynbouwer en Wynkooper kunnen geenen genoegzamen of belonenden prys bekomen, en met het vooruitzigt, dat het groot kapitaal in dezen handel gestoken, geheel onproductief zal worden gemaakt, worden de duisterste vooruitzigten gevoed door allen, die in staat zyn de hulpbronnen der Kolonie te waarderen.

Dat de Inkomsten van de Kolonie noodzakelyk het lot van het kapitaal en den arbeid zullen moeten volgen; en Memorialisten dragen nederig voor, dat, terwyl de vervulling der beloften onder welke de Uitvoerenden Handel is geschapen, en uitgebreid tot deszelfs tegenwoordige grootte, niet meer zoude zyn dan eene daad van regtvaardigheid jegens de ingezetenen in het algemeen, ten zy hen genoegzame protectie worde verleend, het onmogelyk voor de Kolonie zal zyn om het bestaande Gouvernement te supporteren, welks last, met de gevolgen van de onberekenbare ramspoed welke het afzyn van relief aan de Kolonie in het algemeen moet toebrengen, op het Moederland moet worden bezocht.

Dat eene progressive verbetering in de Kaapsche Wynen heeft plaats gehad, sedert den tyd van derzelver eerste invoer in het Vereenigd Koningryk, en men kan gerustelyk zeggen, dat geene moeite is gespaard, welke bekwaamheid en kapitaal konden aan de hand geven, om derzelver goeden naam vast te stellen:—en ofschoon het erkend is dat dezelve tot nog toe niet in competitie zyn gekomen met de betere soorten van Buitenlandsche Wynen, op de tafels der Ryken, wordt echter gezegd, dat dezelve *eene nieuwe klasse van verteerders* hebben daargesteld, welke niet naar den Buitenlandschen Wynkooper zouden zyn gegaan, en dus eene werkelyke vermeerdering van de Inkomsten hebben daargesteld, welke daadzaak, in tegenstelling met de representatien van den Buitenlandschen Wynhandel, ten klaarsten kan worden bewezen.

Dat, hoe gunstig de oorspronkelyke schaal van regten op de Kaapsche Wynen ook was, dezelve echter onvoeldoende werd bevonden, om den Koopman te beschermen tegen verlies op derzelver invoer in het Vereenigd Koningryk. De protectie, toegestaan by de acte van July 1813, stond gelyk aan £25 per pyp, terwyl de eenige protectie, welke nu aan de Kaapsche Wyne volgens de bestaande Wetten, wordt verleend, niet meer is dan £10, per pyp van 92 Imperiale Gallons, en dat er gedreigd is dat dit, na den 5den January 1833, nog meer zal worden verminderd.

Dat, op het principe van een Inkomend regt, *ad valorem*, indien de betrekkelyke waarde van de Kaapsche en de beste Buitenlandsche Wynen in aanmerking wordt genomen, de protectie bevonden zal worden, ten voordeele van de laatsten te zyn, hetgeen Memorialisten submitteeren, dat stryding is met gezonde staatkunde en regtvaardigheid.

De gemiddelde prys van goede Madera Wyn op de Londonsche Markt, is £45 per pyp van 92 Imperiale Gallons, op welke het regt niet meer is dan £22—hoofdelyk 50 pCt. op de waarde; terwyl de prys van de Kaapsche Wyn omstreeks £10 is, en het Inkomend regt £11—zynde 110 pCt. op de waarde, hetgeen een verschil geeft van volle 60 pCt. ten voordeele van Buitenlandsche Wynen. Dat de Commissarissen van Onderzoek ten vollen overtuigd waren, van de ongenoegzaamheid der protectie verleend aan de Kaapsche Wynen, en van de veelvuldige restrictien en prohibitien waaraan de Handel van de Kaap is blootgesteld. Op pagina 11 van hun rapport, merken zy aan:—

"Wy weten, dat wy by het aanraden van het toelaten van Buitenlandsche Vaartuigen en derzelver Producten, in de Haven van de Kaap de Goede Hoop, zonder referte tot de volbrenging van de pligt van Reciprociteit, welke gehecht is aan de admissie van Buitenlanders tot den Handel van de Britsche Kolonien, by de 4de Clausule van 6 Geo. IV. c. 114, eene exceptie aanraden op eene principe van Handels Wetgeving, nu algemeen toegepast op de Britsche Kolonien buitenslands, maar wy submitteren, dat terwyl de strikte involging van dit principe, de Kaap moet berooven van vele voordeelen, welke dezelve kan trekken uit deszelfs Geographische ligging, het mede eene zware belemmering is op den verkoop van twee van deszelfs stapel Artikelen van uitvoer, *Koorn en Wyn*, welke in plaats van de Protectie en het Monopolie, vergund aan de Producten van andere Britsche Kolonien, in de Markt van Groot Brittanie *stellig buiten gesloten zyn*, of geplaatst op eenen byna gelyken voet, in die Markt, met de voortbrengselen van andere Staten."

Dat Memorialisten, aangemoedigd door de verlichte inzigten, en de gezondheid van die grondbeginzelen welke Zyner Majesteits Ministers hebben bestuurd, in het uitbreiden van de Handels betrekkingen van Groot Brittannie, met vertrouwen verwachten dat de belangen van deze Kolonie niet zullen worden opgeofferd aan eene bloote vraag van Inkomsten, of Fiscale maatregelen, maar dat dezelfde consideratie en oplettendheid zal worden uitgestrekt tot uwer Lordschappen Supplianten, als tot alle andere bezittingen van Zyne Majesteit.

Om welke en andere redenen, Memorialisten nederig verzoeken, dat het uwe Lordschappen moge behagen, den tegenwoordigen verachterden stand van den Wynhandel dezer Kolonie in oogenschouw te nemen, dat, in plaats van eenige verhooging op het regt, gelegd op den invoer van Kaapsche Wyn in het Vereenigd Koningryk, zoo als voorzien by 10 Geo. IV, c. 43, het regt op dezelve voor altyd moge worden betaald tegen eene koers niet te bovengaande *Een derde* van dat betaald op Wynen, het voortbrengsel van Spanje en Portugaal, of dat dezelve moge worden geheven op principe van een inkomend regt, *ad valorum*.

Hetwelk doende, enz.

THE
ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, DECEMBER 10, 1830.

" Do not show a child his new coat, and forbid him to wear it." HARSTEAAN.

Our Readers will have already perceived that we are anything but converts to the Political Creed of His Majesty's Commissioners of Inquiry. Their appointment and arrival, amidst the pomp and splendor of circumstance—at a period, too, when darkness and distrust covered the land, and the strained eye eagerly looked for the glimmering dawn—were the source of many hopes and sanguine expectations. What the end of these things *has been* we leave our readers to say. Still their Report, to which we anxiously looked forward as the day spring of better times, has one *redeeming quality*: it has recommended the Colonial-born youth to the favor of the British Government, as "justly" to be "considered the most valuable part of the community," and as feeling an *honest pride* in the advancement of their native country.

Impressed with this favorable opinion towards a deserving and numerous portion of the community, they proceed to state in their Report, dated 6th Sept. 1830, "that they have found abundant reason for approving the system of giving employment to the Colonial youth of good character and education, as a measure of *justice* and *sound policy*;" and more particularly they beg to recommend that their claims to progressive advancement, arising from the qualifications they possess, or from past exertions, (very inadequately rewarded,) should never be allowed to be disturbed or thwarted by the abrupt introduction of competitors from England, who have neither qualification nor antecedent service to plead in their favor; and as a subsequence to this recommendation, backed by the weighty considerations of "*justice* and *sound policy*," we find the learned Inquirers pointing out "Surveyorships" and "the Cape Corps" as two branches in which it would be "beneficial to the public service that the young Colonists should be employed."

We have selected this subject for this day's remarks, because we consider it in intimate connexion with the true interests of the Colony, because, in the conscientious discharge of our duty to our country, we feel ourselves called upon to advocate the cause of the Colonial youth, and because we consider it high time that the attention of the Public and of Government should be directed to it. For this representation has also been the source of excited hopes and sanguine expectations that have never been realized. The "New Coat" has been exhibited to their gaze, fresh from the scissors of these political Tailors, who by the way have not been very sparing of our cloth, but we again call upon our Readers to say, who wears it.

It must be obvious to the minds of most men that the native-born youths possess qualifications which render their claims to employment in the public service infinitely superior to those of any adventurer. They are better acquainted with the real circumstances of the country, with the customs and manners of the inhabitants, with whom they can transact the business of their office without the *aid of an Interpreter*, and to use the very appropriate words of the Commissioners, "all, or most all, are possessed of some interest in the soil, and while their views and occupations depend much upon its produce, they feel a paramount attachment to the Colony which ought not to be overlooked." Their employment too would be a pledge to a large and respectable body of His Majesty's subjects characterised as "*faithful, orderly* and *loyal*," that William the Conquerer has left his Normans behind him: and the Colonial Government, in the exercise of its discretionary power, should bear in mind that the eradication of a language is a sacrifice which puts to the test the loyalty and good affections of the best men, that the abolition of a People's Institutions, even when done with the best grace, is no very savory morsel, because their roots are interwoven with those of their established habits, and that the offspring of that people are the best calculated to carry such measures into effect in the most gracious and conciliatory manner. And yet, how stands the case? From the loose and unsatisfactory statements regarding the expenditure of this Colony with which we are occasionally favored, as an act of grace, we arrive at the fact that out of 264 Civil Servants enjoying £71,000 of our money, £43,000 of that amount is parcelled out among 134 Europeans: and as regards the two branches of Public Service "the Surveyorships" and the "Cape Corps," pointed out by the Commissioners, we find in the former a large majority of adventurers, whilst in the latter not a single Colonial youth has yet been appointed to that stepping-stone of military preferment.

The only objections which we have heard advanced against a measure so concurrent with every sentiment of justice and every liberal feeling are the prejudices they entertain against the colored races, their ignorance of the English language and the defective state of their education. As to the first of these objections we deprecate the spirit which has so often flung it in the face of our native youth. General assertions are seldom true with respect to the character or feelings of any people unless greatly modified; and in no instance is the observation more appropriate than in this. There exists assuredly amongst us a christian and philanthropic feeling towards the colored race which we respect, but there is at the same time a fashionable *soi-disant* humanity, which would work wonders but wastes its strength in frothy verbage, like the groaning mountain it brings forth a mouse. Let such as would accuse us of inveterate prejudice prick the List of alleged delinquencies as marshalled in the "*Researches in South Africa*," and say on whose side the majority lies, whether amongst the Europeans or Natives. Let them peruse the annals of degraded Ireland; let them read the legal, the invidious disqualifications there recorded to which its Roman Catholic subjects were so long subjected; let them con the Test and Corporation Acts. And after so much to lead their hearts and their thoughts to home, let them declare whether, in candor we should be marked out as a peculiar people, unqualified *en masse* to discharge the duties of the public service, because of our deep-rooted prejudices and preposses ons.

But our intellectual faculties must also be the mark of unmerited censure. It would certainly be an invidious task, and serve no good purpose, to investigate the comparative capabilities of our Public Servants, by gaging at the intellectual developement of the Civil phalanx. Still we entertain no apprehension that the result would in anywise prove derogatory to the fame of our native youth. Amidst all the disadvantages under which they have labored, we surely can adduce instances of individuals holding offices of high responsibility who are native-born—who have been educated within the Colony—and whose *talents* and *characters*, we are proud to say, show them neither unworthy of the trust reposed in them, nor unqualified to discharge the duties of the station to which they have been advanced. But, independently of this, who can, with consistency, place our youths in invidious comparison with their more favored competitors, who have been blessed with the privileges of a liberal education? Has any effort been yet made, with any earnestness of purpose, to confer on *them* the distinguished advantages of a polite education, that they might aspire to that vantage ground from which they are now looked down upon with contempt, or enter the lists with, and emulate their formidable rivals to honorable employment? If any effort has been made, it has sprung from their own unaided resources. They have established a College, without even receiving, though respectfully solicited, the friendly offices of those, who, if they were sincere in the objections they had raised against the employment of our youth in the public service, had the fairest prospect presented them of eradicating every feeling of prejudice that could militate against the interests of any class of the community. They have also contributed, and that largely, to the Fund for the establishment of a Latin School; with implicit confidence they have placed the fruits of their industry in the hands of "honorable men," that their benevolent purposes might be carried into effect. That Fund (we are indebted to the Commissioners for the information) still exists: but, from sheer ignorance, we are again compelled to call upon our Readers to say in how far the Trustees have realized the benevolent intentions of its founders.

We have just now before us the example of a free and enlightened state. America, the child of modern times, rising up in the full splendor and might of knowledge, to teach the ancient of days, wherein consists the staple prosperity of a people, their moral and intellectual improvement. We find that within 32 years after the arrival of the first settlers in that country a university is erected under the auspices of Government (so impressed were they with the advantages of education) which has become the parent of innumerable institutions of a similar kind, and THEY have long ceased to need the importation of exotic talent to discharge the duties of the public service. Every department is supplied from their own resources, whilst every duty is better executed, because the parties have a deeper interest in their performance.

Do South Africans ever look to prospects like these?

CORRESPONDENCE.

TO THE EDITOR OF THE ZUID AFRIKAAN.

JUDICIAL REFORM.

SIR,—Being what is generally termed an Idler, I occasionally drop into the Police Court, and as much from a desire of information as a motive of curiosity, listen to the cases brought before the worthy Magistrate for decision. Some of these are really amusing, and perhaps instructive too, to such as may have the good fortune to understand and appreciate them, but I must acknowledge myself so dull of apprehension as frequently to have puzzled myself to no purpose to divine their meaning.

I shall select one as a specimen, not only because it has some how or other escaped the notice of our vigilant Police Reporter, who has omitted its insertion in the columns of the "Advertiser," but because my acquainting you with the particulars may perhaps call from some one of your numerous and intelligent correspondents information which may explain, or at least render reasonable, what I confess appears to me an unaccountable proceeding.

The case I allude to (Fournier v. Blanckenberg) was for a debt alleged to be due to the plaintiff, and after two postponements came on at length for hearing. The parties having come into Court with due form, the learned Magistrate, to the utter astonishment of myself and others, like me not "learned in law," delivered himself to this effect,—"*That the defendant being his (the Magistrate's) Godson, that Court was not competent to entertain the action*, and the case was without further explanation accordingly dismissed!

Now, Mr. Editor, what I want to know is this:—How is the unlucky creditor to obtain payment of his debt, which is under the amount cognizable by the Supreme Court?

Besides, Sir, I am a shopkeeper, and commonly in the habit of giving credit to young men who have the appearance of gentlemen, and are known to belong to decent families, and I should like to know how I am to distinguish whether my customers are *creditable* persons, or whether they are the Godsons of Resident Magistrates?

The only mode, I confess, which has struck me as at all feasible, by which the public could be effectually secured from similar *bad debts*, would be to cause to be posted in some conspicuous part of the Police Court a list of the worthy Magistrate's Godsons and near relations who happen not to be amenable to the laws.

I am, &c. AN IDLER.

SIR,—Having lately had occasion to visit the Town-house on matters of business, with either the Resident Magistrate or the Superintendent of Police, I have frequently been obliged, in common with many of my friends, who came there on similar errands, to dance attendance for a considerable time in the hall adjoining the offices of those gentlemen.

This hall is usually filled in the morning with pickpockets, thieves, and vagabonds of every description, including Hottentots (men and women) with scarcely decent coverings to their filthy persons, amongst whom it has repeatedly been my fate to be crowded, jostled, and elbowed for hours together, before business of perhaps greater public importance would admit of my obtaining audience.

This is an evil, Mr. Editor, which I assure you is severely felt by the more decent inhabitants of the Town, whose occupations oblige them to attend the Police Court; and I conceive that it has only to be brought to the notice of the respectable Functionaries who preside there to obtain a remedy.

The hall I speak of is of considerable extent (at least sixty feet in length), and could be easily partitioned off, so as to form two apartments, one of which might be appropriated as an anti-room for the use of *visitors* who have occasion to see the Superintendent of Police or the Magistrate, and the other for the reception of prisoners and malefactors. This arrangement would cost the Government a very trifling sum; and I have no doubt that if our active and zealous Superintendent of Police were to represent its necessity to the proper quarter, a warrant would be unhesitatingly granted for incurring an expense so necessary to the comforts of the good people of Cape Town.

I am, &c. A. B.

SIR,—A few mornings ago, I had the pleasure of witnessing a grand musical Vocal Performance, at which, upwards of forty Ladies and Gentlemen of the first respectability in this Town were endeavouring to vie each other in the discharge of their respective duties in the sublime Chorusses of Handel: "Lift up your heads O ye gates," Hallelujah, and a few others; the names of the Authors as yet unknown to me. The effect produced on my nervous system was such, as to imagine that I had been during the performance in St. Paul's, or Westminster Abbey Cathedral. I have since that evening learned, that the zealous endeavours of our amiable Friends were exerting themselves to add to the solemnity of celebrating the commemoration of the 50 years' established Lutheran Community in this Colony, on Sunday next, the 12 inst., and that there will be Morning and Evening Service.

Should you think this worthy inserting in your valuable Paper, you may confer a favor on

Sir, yours, &c.

A LUTHERAN.

NUISANCE.

(From a Correspondent.)

On crossing the Parade some nights ago, it being rather dark, I suddenly came in contact with the pole of a wagon, which projected half way up the principal entrance in front of the Exchange, and bruised myself rather seriously. I should be glad to know if it be permitted to individuals to lodge their property in the midst of the Parade, and by what authority? There is a quantity of rubbish scattered about the place, for instance, a boat, an anchor, a lot of bricks and timber, which are not only an eyesore, but are really dangerous to persons who have occasion to cross the Parade, and I trust something will be done to remove this nuisance.

(Concluded from our last.)

1. Buy no slave unless you can afford to pay ready money.

2. Never mortgage a slave for debt.

3. Emancipate the female children of your slaves, under condition that they shall serve you a certain number of years.

4. When an offer is made to you to purchase the freedom of any of your slaves, be not too hard; but let them serve you for an additional period of seven years, when slavery will lose much of its reputed odium, and you will thereby have sufficient time to provide yourselves and your offspring with the means of obtaining servants in future at a lesser rate than you can by slave labor at present. This is an interesting subject, and I should like to enter into a discussion on it with well qualified and reasonable-minded persons; but I have a suspicion that the people in England do not comprehend, that what is just in the West Indies may be hard and unjust at the Cape. A Legislature ought to be acquainted with the manners, customs, education, climate, and even with the prejudices of a conquered Colony, to enable it to frame proper Colonial Laws, suited to the existing state of slavery in such places, and with much more local knowledge and judgment than has been evinced in the late Ordinance: by which precaution the property which for upwards of a century belonged to us, and acknowledged lawful by Government, would not suffer any detriment. I acknowledge slavery to be a source of vexation to us; it is an evil: but one that is indispensible; but there are means by which it can be removed in due course of time, and these are the adoption of slow and well-directed measures.

A Correspondent, who signs himself "Jack Fairplay," has been laboring under a mistake: the hint given was only intended for persons attending the service of the Dutch Reformed Church. The seats are paid for by the respective parties who keep their own key, for the sake of security.

MEMORIAL
RESPECTING THE CAPE WINE TRADE.

To the Right Hon. the Lords Commissioners of his Majesty's Treasury.

The Memorial and Petition of the Undersigned Wine Growers, Wine Merchants, and other Inhabitants of the Cape of Good Hope,

Humbly Sheweth,

That by several acts of the Legislature, the labor and capital of this Colony have been particularly directed to the Wine Trade, as a consideration above all others of the highest importance to its opulence and character.

That under the encouragement held out by the Government Proclamation of the 19th of December 1811, which promised "the most constant support and patronage on the part of Government," and the act of July 1813, admitting Cape Wines to entry in the United Kingdom at *one-third* of the duties payable on the Wines of Spain and Portugal, it has been found, from the most accurate calculation which can be formed, that the capital invested by the Growers and Wine Merchants, considerably exceeds twenty millions of Rix-dollars, and gives employment to about one-third of the population of the Colony; which sum is more than double the amount that was embarked in this branch of agriculture and commerce, previous to the act of 1813.

That no part of this capital can be diverted into other channels without involving in certain and irretrievable ruin all those who, upon the faith of "pledged support from Government," have embarked their labor and means in the cultivation of the Vine, and in the treatment and manufacture of Wine, which the test of many years' experience has proved to be better adapted to the soil and climate than any other article of Colonial produce, and as such must ever continue to be the staple of the Colony.

That British as well as Colonial Taxation, enters largely into the costs of Cape Wines; and the necessity which exists of importing staves, hoops, brandies, &c. for their preparation, together with the distance of the Cape from a market, and a variety of other circumstances combining, render it impossible for the Wines of the Colony to compete with those of Foreign Countries, which are subject to no such disadvantages.

That the Wine Trade was created and fostered under the promise of Government, that old channels should be re-opened and new ones found for the Wines of the Colony; but that notwithstanding the encouragement thus held out, the markets of America, Holland, and other foreign countries, which were formerly open to this Colony, and took off a large portion of its Wines, have been closed against your Petitioners, to their manifest injury and loss. And so far from any new channels having been opened, the measure of 1825, reduced the duty on Foreign Wines without a corresponding reduction on those of the Cape, has had the effect of destroying, to a considerable extent, the Export Wine Trade of the Colony.

That according to the most authentic information which can be collected, it appears that with a large and overwhelming stock accumulated in the Docks in England, and in the Stores of Cape Town, the state of stagnation and depression experienced in the Wine Trade is altogether unprecedented. Sales are in a great measure suspended, and no adequate or remunerating price can be obtained by the Wine Grower, or the Merchant; and with the prospect of the large capital embarked in the trade being rendered altogether unproductive, the most gloomy apprehensions are entertained by all who are capable of appreciating the resources of the Colony.

That the Revenue of the Colony must necessarily follow the fate of its capital and labor; and Memorialists respectfully submit, that while the redemption of the pledges, under which the Export Wine Trade, thus created and extended to its present magnitude, would be only an act of justice to the inhabitants in general, that unless sufficient protection be afforded them, it will be impossible for the Colony to support the existing Government, the burthen of which, together with the consequences incident to the incalculable distress which the absence of relief will entail on the Colony at large, must be visited on the Mother Country.

That a progressive improvement in the quality of Cape Wines has taken place since their first introduction into the United Kingdom; and it may with propriety be urged, that no pains have been spared which skill and capital could devise to establish their character. And although it is admitted that they have not hitherto entered into competiton with the better descriptions of Foreign Wines at the tables of the wealthy, it is contended that they have produced a *new class of consumers*, who would not have gone to the Foreign Wine Merchant, and therefore produce an actual increase of Revenue, which fact, opposed to the representations of the foreign trade, is capable of the clearest demonstration.

That favorable as the original scale of duties was to Cape Wines, it was found insufficient to protect the Merchants from loss on their importation into the United Kingdom. The protection granted by the act of July 1813 was equal to £25 per pipe, whereas the only protection afforded to Cape Wines by the existing law is barely £10 per pipe of 92 imperial gallons, and this is threatened to be still further reduced after the 5th of January 1833.

That on the principal of an *ad valorem* duty, if the relative value of Cape and the better description of Foreign Wines be taken into consideration, the protection will be found to be in favor of the latter, which Memorialists submit is contrary to sound policy and justice. The average price of good Madeira in the Home Market is £45 per pipe of 92 imperial gallons, the duty on which is £22—barely 50 per cent. on the value; while the price of Cape Wine is about £10 per pipe, the duty thereon is £11—being 110 on the value, which leaves a difference of full 60 per cent. in favor of the Foreign Wines. That the Commissioners of Inquiry were fully sensible of the insufficiency of the protection afforded to Cape Wines, and of the many anomalous restrictions and prohibitions to which the Commerce of the Cape is exposed. In page 11 of their Report on the Trade of the Cape of Good Hope, they observe,—

"We are aware that in proposing the admission of Foreign vessels and their produce to the ports of the Cape of Good Hope, without reference to the performance of the condition of reciprocity, which has been annexed to the admission of Foreigners to the trade of other British Colonies by the 4th clause of the 6th Geo. IV. cap. 114—we are recommending an exception to a principle of commercial legislation now generally applied to British possessions abroad; but we submit that while the strict application of the principle will deprive the Cape of the great advantage it might derive from its geographical position, it also imposes a severe limitation upon the disposal of two principal articles of its produce, *Corn and Wine*, which, instead of the protection and monopoly afforded to the produce of other British Colonies in the Market of Great Britain, are either *positively excluded*, or placed upon a footing in that Market with the produce of Foreign States."

That encouraged by the enlightened views and the soundness of those principles which have governed his Majesty's Ministers in extending the Commercial relations of Great Britain, Memorialists confidently trust that the interests of the Colony will not be sacrificed to a mere question of revenue or fiscal measure; but that the same consideration and attention will be extended to your Lordships' Petitioners as to other of his Majesty's possessions.

Wherefore Memorialists most humbly pray, that your Lordships will be pleased to take into consideration the present depressed state of the Wine Trade of this Colony; and that in lieu of any advance duty being imposed on the importation of Cape Wine into the United Kingdom, as provided by the 10th Geo. IV. c. 43, the duty thereon may be permanently fixed at a rate not exceeding *one-third* of that paid on Wines the produce of Spain and Portugal, or that the same be admitted on the principle of an *ad valorem* duty.—And your Memorialists, &c.

INSURRECTION AT BRUSSELS.

The grand political drama of the French revolution has been travestied in a Brussels insurrection. The details are lamentable, for the waste of human blood gives an unearthly horor to a scene which would otherwise have been a subject for derision. A foreign journalist, naturalized to advocate the newly adopted principles of the court, incurred by this conduct the odium of the citizens, and of natural consequence suffered under the lash of the liberal writers. Irritated because this hired scribe had sung the praises of the government, pointed out the improvements in the town, and assured the populace of their comparative happiness, the populace determined to prove that they were not happy, and would not be told so with impunity. On the evening of the 25th (Wednesday last) the theatre was crowded, the *Ninette Deportier* being the attraction. The crowd extended beyond the portico of the theatre, and at length filled the square. The good gentlemen thus assembled, being denied the sight of a play, determined to get up an original piece, and led on by some malcontent, rushed to the office of the *Gazette de Pays Bas*, the ministerial paper, smashed the windows, and would have burst open the door, when it was probably recollected the torrent of happiness was also contained in the columns of the *National*, and the crowd rolled on from the "Wolf-ditch" to the Polymathic Library, in St. Magdalen-street. Libry Bagnano, the foreign editor above referred to, was fortunately absent; but his windows were broken, his papers and books torn and destroyed, and his furniture demolished. It was now about eleven o'clock—the Police did not, the *gens-d'armes* would not, interfere. Towards midnight the crowd divided. One group went to the Place Royal, preceded by a flag made out of poor Bagnano's curtains. The magistrates and the commandant of the guard at the post at the Place Royal demanded the cause of this midnight visit, and were answered with confused cries of liberty! Justice! &c. when a soldier stepped from the ranks, and addressed the people in a few but impressive words—"For God's sake," said he, "disperse, and save us the disgrace of shedding Belgian blood!" the crowd retreated. But in the mean time, in Berlaimon-street, the people attacked and demolished the house of the director of police, crying Down with Van Maanen, the minister, and long live de Potter (one of the exiled liberals, a journalist). Another crowd, in the mean while, had broken the windows in the hall of justice. Amidst this demolition, however, nothing was abstracted for individual use. One knave attempted to appropriate the police director's cloak; but it was torn to pieces and the new *director* trampled on by the indignant mob. At one o'clock the first shots were heard, the exasperation was at its height. The people were before the door of the minister of justice. Troops attempted to turn the mob from this new object of their indignation, but in vain; they forcibly entered the Hotel, completely sacked it, and, in spite of every effort to prevent them, burned it to the ground. Arms were now, as by miracle, placed in the hands of the insurgents; the gun-smiths' shops, private houses, and the disaffected soldiery, supplied them. An Officer was stopped by the mob, and, with a pistol at his breast, was forced to give his parole of honour, not to order the soldiery to fire upon the people. At five o'clock, however, in the Place du Sablon, a column of chasseurs and a battallion of grenadiers formed, and a platoon fire was ordered. The scene now became terrific. The dead were falling, and the wounded were carried from the square, which was stained with the blood of the citizens. The mob now posted themselves in detachments at corners of streets, the houses were barricadoed, and the military paraded the streets, occasionally firing in the air, and now again pouring a volley into the crowd. Before twelve o'clock 5,000 of a national guard were organized and armed, and the troops having mustered in front of the king's palace, a parley ensued, and the army consented to leave the protection of the town to the national guard. We have not copied the accounts which attribute drunkenness and the breaking of dram-shops to the people of Brussels. A proclamation by the municipality, abolishing the *monture*, a *grinding* tax on corn, appears to attribute to that great cause the agitation of the common people; and it is more than probable that the politically disaffected were few. Some of our contemporaries talk of the tri-colored flag being hoisted,

(the national flag of the Belgians is tri-colored,) and of the spread of the insurrection; others decide that the Flemings will not continue united to the Dutch, nor rest till they are again under the dominion of France. We do not pretend to prophecy, and shall only briefly state, that the King, or the Prince of Orange, was daily expected at Brussels; and that the city was perfectly quiet at the date of the latest intelligence.

Volunteers for Belgium.—It is said that several Parisian youths intend to go to Belgium to assist their brethren, whom van Maanen oppresses. Of this dangerous step the *Tribune des Departements* says—"Their number would increase on the road, and on reaching the frontiers they would form a little army, ready to conquer or die with the Belgians, who are enemies to the oppression of the Dutch, and the arbitrary rule of Ministers. The generous and courageous Frenchmen would be armed; but they would not be in the pay of any one. Diplomacy may therefore sleep in peace; there is no conquest in view." We hope, however, that no such intention is seriously entertained.

La Fayette and the Duke of Orleans (the prince royal) are to take a tour throughout France, and inspect all the National Guards of the kingdom. Lord Stuart de Rothsay has received from the English Government his credentials as Ambassador to the King of France.

SPAIN.

A body which calls itself the directing constitutional junta, has issued "a manifesto to the Spanish nation," which has been abundantly circulated through most of the provinces of the Peninsula. This document is historical, patriotic, and energetic. It denounces the crimes of Ferdinand, describes the state of Spain, and calls upon every Spaniard, for the sake of his own honor, to rescue his country from intolerable degradation. The manifesto is certainly one of very high character, and may be considered as the appeal of the constitutional party, who are now about to act openly against Ferdinand. There is nothing jacobinical or revolutionary in the address. The champions of the ancient law in Spain rest their charge against the insufferable despotism they have groaned under, and wish only to restore those known and recorded safeguards which the constitution grants for the welfare of king, nobility, and people.

THE NETHERLANDS.

It appears that some manufacturing jealousy, particularly of the English, has been mixed up with the late excitement. The latest intelligence from Brussels, dated Aug. 31, 9 o'clock, P. M., conveys the important announcement, that the King had refused the petition of the deputation. The city was in great alarm.

Population of the Netherlands.—Brussels, 105,000; Louvain, 25,000; Ghent, 65,000; Bruges, 35,000; Mons, 20,000; Liege, 50 000; Antwerp, 65,000; Maestricht, 19,000; Namur, 17,000; Mechlin, 20,000; Tournay, 21,000. This list does not include many considerable towns, such as Ostend, Ypres, Charleroi, Oudenarde, Verviers, under 12,000 inhabitants. There have been no revolutionary movements at Ghent or Antwerp; this day week there were some trifling tumults at the latter place; but they were not at all political.

DRESDEN.

It was confidently reported, up to the 23d of August, that Charles X. would take up his abode in this kingdom with their family. The castle of Weesenstein (one of the most delightful situations in Saxony) has been purchased by the government, and will very probably become the residence of the illustrious exiles.

ALGIERS.

The private letters state that, however disagreeable it might be to Mr. Bourmont, he put a good face on the news from France. The army were in the most tumultuous and extravagant joy at the news, and letters from home were seized with an avidity of which it is impossible to form an idea. It was not till the 18th of Aug. that the news was fully believed. It is stated, that the Regency of Algiers is far from being subdued, and although perfect reliance is not to be placed in the allegation, we ought not to conceal the fact, that reports in the French papers appear to prove that mutiny in the French army of Algiers exists to a very great extent.

COLOMBIA.

The latest papers from the new world confirm the account of General Sucré's death. The President, Musquera, is already odious, and, it is believed, is also helpless. The faction which governs this tool has gone so far as to propose the British and American Ambassadors, and, indeed, all the representatives of foreign states. Unfortunate Colombia appears destined to continued misery and internal war.

LA VENDEE.

Arms and ammunition have been freely distributed among the peasantry of this province, to make a stand for the hopes of Charles X., but instead of an army of counter revolution, the peasantry have formed a fine corps of the national guard.

AUSTRIA.

A letter from Vienna, of the 19th, tells us that in that city there is much bustle, owing to the new situation of Europe; on that day there was another great ministerial council. We learn that the garrison of Mayenne, as a fortress of the confederation, is to be reinforced, and that 25,000 Austrian troops have received orders to march to Italy. Not the least notion of war is, however, entertained; and if the new Government of France remain faithful to the system it has adopted, there will be no obstacle to the acknowledgement; and the French Ambassador at this court, who has for the present ceased to exercise his functions, will soon resume his diplomatic character.

Jack Bannister, praising the hospitalities of the Irish, after his return from a trip to the sister kingdom, was asked if he had ever been at *Cork*? "No," replied the wit, "but I have seen a great many *drawings* of it."

The Belgic Frontier.—At the restoration of the Bourbons, and peace of Paris, in 1814 and 1815, England gave up to Belgium the whole of her share of the contributions levied from France, to be applied to the building, repair, and extension of the line of fortresses which were to secure the frontiers of the new kingdom of the Netherlands against France, and saddled herself besides with the liquidation of a debt of two millions sterling and upwards, due by Russia to Holland. To see the money thus granted duly applied to these specific purposes, the Duke of Wellington (who is also Prince of Waterloo in the Netherlands, as well as Marquis of Douro in Spain,) used annually to make a journey of inspection to the said fortresses, accompanied by some officers of engineers and artillery, as soon as the close of the parliamentary campaign admitted of his absence from England.

The Hague.—The inhabitants of this place of royal residence have expressed their indignation at the events which have occurred in Brussels; they have mounted the orange cockade, and have presented an address to the King, embodying the most loyal sentiments. Deputations from Brussels and from Leige brought petitions to the King against the national grievances. These petitions were numerously and respectably signed, and were referred to the Committee of National Safety. It is remarkable that the language of the Brussels petition is extremely moderate, demanding only the convocation of the States-General, (already determined on by the King,) and in general terms asking relief from the grievances under which the people labor, while the petition from Liege, where no demonstration has taken place, is couched in the boldest language, and contains the most extravagant demands.

The Emigrants—On Friday, the Duke de Montmorenci and suite accompanied by the Countess of Newburgh, visited Bognor, and made several purchases. They are about to go a tour through different parts of England. The Prince de Polignac's children still continue at Slinden-house. The distinguished *emigrés* at this residence were, last week, entertained by Lady Howard, at Aldingbourne house.—*Atlas, Sept 5.*

The Marines.—The King has ordered the dresses of the officers of marines to be assimilated, as far as regards their plainness and simplicity, to those of the army and navy. The same time is allowed to wear out the present dresses; and the gorget, as well as much of the "gingerbread," as the sailors call the gold lace, will then be done away with.

Concession.—A telegraphic dispatch from Bayonne announces, that orders have been given by the Spanish Government for the admission into all the ports of Spain of vessels bearing the tri-coloured flag.

Lady Holland.—Her Ladyship, it is said, has sent to the King of the French a valuable jewel, composed of amethyst, opal, and carbuncle.—Each of her friends has received a present, composed of the three columns; and her Ladyship has announced that she desires to be visited by none who cannot wear that badge.—*Brighton Guardian.*

Dearth of News.—So prevalent is this complaint in America, that in the last arrivals we find not only a new-invented meteor, a plan for throwing sunbeams to the bottom of a well, but even the craken is resuscitated to oblige the Yankee editors. Captain Perkins, of the Alert schooner, and his crew, saw sixty feet of lies.

Southwark Election.—The ensuing contest for the representation of this borough will be warmly maintained. Mr. Calvert, Colonel J. Jones, and Lord John Russell, will positively be put in nomination, and the friends of those gentlemen are actively engaged in canvassing the borough.—*Globe.*

Challenging a Jury.—An officer, not very conversant in law terms, was lately tried for an assault. As the jury were coming to be sworn, the Judge, addressing the Mayor, told him, that if there were any amongst them to whom he had any objection, that was the time to challenge them. "I thank your Lordship," said the gallant prisoner, "but, with your Lordship's permission, I'll defer that ceremony till after my trial; and if they don't acquit me, by the Piper of Leinster, I'll *challenge* every mother's son of them!"—*Dublin Morning Register.*

The Baton.—Marshal Marmont is reported to have said to Charles X. on his return to St. Cloud, that he would give his marshal's baton to whoever would take Paris with 100,000 men.

A double Bull.—Two gentlemen passing a blackberry-bush, when the fruit was unripe, one said it "was ridiculous to call them *blackberries* when they were *red*." "Don't you know," said his friend, "that blackberries are always *red* when they are *green*!"

A Puff Direct—A pedler, wishing to recommend his rasors to the gaping crowd, thus addressed them:—Gentlemen, the rasors I hold in my hand were made in a cave by the light of a diamond, in the province of Andalusia, in Spain. They cut as quick as thought, and are as bright as the morning star. A word or two more, and I am certain you will buy them. Lay them under your pillow at night, and you will find yourself *clean shaved* in the morning.—*American Paper.*

SWAN RIVER SETTLEMENT.

We have been most kindly favored with the perusal of a Journal, kept by a gentleman who has been residing at the New Settlement at Swan River for some months, which place he left on the 25th Oct. last, and we are now enabled to supply our readers with some few of its particulars.

The appearance of the coast, and especially the two islands Pulo-Carnac and Rottennest, strike the newly arrived Settler as most beautiful, but however his imagination may be excited by the external splendour of this Canaan, his pleasure is a little dumped at the sight of the hulls of eight wrecks which line the shore; these are The Marquis of Anglesea, The Thames Ketch, The Eagle Schooner, The Emily Taylor, The Cumberland, The James, and H. M. S. Success.

Gages Roads, in the opinion of our Journalist can never become an anchorage from the violence of the N.W. Gales, and for the want of holding-ground, the bottom being only coral; and instances have been known of vessels driving with even four anchors, and snapping cables of seven tons in weight; good and safe anchorage is however to be had under Garden Island, and all on to Mangles Bay and Cockburn Sound, but this is 14 miles from Freemantle, and would expose the landing of passengers and goods to much inconvenience. Boats may be had with some difficulty at 7 to 10 guineas each per diem, but not without security being given to 100*l.* that they shall be returned in the same state as when hired. The roadstead, as may be supposed, is as yet very imperfectly known, the Medina, the vessel in which the gentleman, who supplies the matter of this notice, sailed, while attempting to shift her berth, shoaled at one from six fathoms to one quarter less three, and then almost instantly struck, receiving such damage as to necessitate her going to Batavia to be hove down. Eight towns have been established under the names of Freemantle, Perth, Guilford, Kellcott, Lilmsbury Town, James Town, Clarence and Richmond, and in some of them good and substantial stone-houses have been erected, but the settlers were all much disappointed, a large number had left, and many others were preparing to flee from the scene of their folly and ruin; such as had directed their attention to the keeping stores for the sale of provisions were making money rapidly, and some of that class had already doubled their capitals, but the agriculturist had not yet received any return for his labor and outlay.

All the land capable of producing even a few vegetables lies in small, discontinuous, narrow patches along the rivers, and this has been granted to four or five persons, the remainder is mere sand covered with brush; water is plentiful at about 12 to 18 inches deep, but is very brackish. Beyond the Darling range and the Blue Mountains, however, a very noble tract of land has been discovered, the possession of which is the only prospect of relief to the misled and unhappy adventurers who seriously begin to entertain thoughts of abandoning the coast. In this new region the trees are not too numerous, water is abundant and fresh, the soil appears fertile in the highest degree, the country is like a flower garden, and Kangaroos are most numerous, three expeditions have been despatched to explore this new tract.

Mr. Peel, who lost his grant on the Swan River, procured a a large one on the Murray, which he has been obliged to abandon in consequence of the attacks of the natives, who speared some of his people and cattle, and from the utter dissipation of his means, he is completely a ruined man, and his servants have all left him, as he was unable either to subsist or pay them. During September he was summoned by 845 of these people before the Magistrate, who freed them from their engagements, and cast him in the costs, which he declared his inability to pay; he met with an accident by which he is likely to lose the use of one of his hands, he was very generally pitied.

The natives are represented as of slight make, and their lower extremities especially, as thin and diminutive; they exhibit no ferocity of character, seem to be open to gratitude for any kindness shewn, and they acquire with great rapidity short sentences of English. Their manners are said to be highly indecorous, they are troublesome from their extreme curiosity, and like all other barbarians they are greatly addicted to theft. This last circumstance has led in some few instances to blooodshed, the settlers visiting the crime with too great severity, have excited the poor savage to hostile acts, and lives have already been lost on both sides, besides this, the emigrants having fixed themselves along the banks of the rivers to the exclusion of the natives, have excited their suspicion and jealousy, and in several instances, especially to the Southward, bands of the aborigines have assembled to resist encroachment, generally however they have behaved with moderation and even kindness, and several settlers have entrusted their safety with them by spending a night at their wild bivouacs.

The Settlement is evidently healthy, insanity, but from what cause does not appear, struck the writer of the journal as rather prevalent. Many lives had been lost in crossing the bar at the mouth of the Swan River.

Graham's Town, Nov. 3, 1830.

SIR,—As the Advocate of Truth, you will be glad to hear that an investigation has for some time been going on, which, it is expected, will terminate in a further exemplification of the Law of Libel.

The Map of Theopolis and its vicinity (engraved expressly for "Researches in South Africa") has been honored with the particular notice of the Home and Local Governments, and will, it is thought, by uncovering another deed of darkness, be greatly prized by the public itself.

As it would not, however, be consistent with fairness to give publicity to the opinions which are pronounced here on the subject of the investigation adverted to, (a public prosecution being deemed inevitable,) I shall conclude with requesting your opinion, whether the statement which is put forth in the "Researches" respecting the appropriation of Lands belonging to the Missionary Institution at Theopolis, (*if proved to be utterly at variance with truth,*) is a Libel on the Government or not.

I am, &c. A SPECTATOR.

MRS. SWAVING'S

FRENCH ACADEMY FOR YOUNG LADIES.

IN consequence of the prosperous state of the above Establishment, Mrs S. is now able to fix her Terms for the next month as follows:—

Boarders 35 Rds. per month, Tuition included, as mentioned in the *Cape Directory.*

Day Scholars 10 Rds. per month.

NOTICE.

ON SUNDAY *next*, the 12th instant, being fifty years since the establishment of the Evangelical Lutheran Church in this Colony, the celebration of which will take place on that day.

WRECKED BRIG SINGAPORE.

THIS MORNING, at His Majesty's Custom-house, the Undersigned will sell on account of whom it may concern, Sails, Spars, Anchors, Cables, standing and running Rigging, Blocks, Rum, Brandy, Pork, Beef, Biscuit, Wine, Paints, Oil, &c. &c. &c.

Saved from the wrecked Brig Singapore.

BORRADAILES, THOMPSON & PILLANS.

PUBLIC SALE.

MR. ISAAC JOH. DE MELANDER, will hold a Public Sale on Monday, the 13th inst., at the Place of Mr. H. Vos, Hz. (formerly belonging to Mr J. DE KOCK), at Koeberg, 0 80 breeding Horses, among which are young Stallions and Geldings, bred by the blood horse *Tygerneck.* P. A. MYBURGH, Gz.

Administrator of Sales.

Vendue Office, Stellenbosch, 1st Dec. 1830.

PUBLIC SALE.

ON WEDNESDAY the 22d instant, the Undersigned will cause to be publicly sold his fertile Place *Elzeskraal*, at Tygerberg, situate in the Cape District; also, a variety of Goods, which will be put up on that day; in the mean time the same are for private sale.

For further Particulars, apply to Mr. C. A. van der BURGH, No. 16, Loop-street, or to J. H. van EYK.

No. 3, Leeuuve-street.

N. B. A glass of good Wine will be given.

FOR SALE.

THE Undersigned offers for Private Sale, his known Place "De Slot van de Paarl," situate at the Paarl. About 300 muids of Wheat can be sown on the said place; the Vineyard produces from 50 to 60 leaguers of Wine, the vines being recently planted. The place is well supplied with water, and a stream also runs through the garden during the whole year. The Garden is planted with 800 Almond, and other sorts of fruit-trees.

The Purchase Money may be kept at Interest for 10 years, by giving approved security. Apply to the Proprietor.

J. W. LOUW, As.

Vredenhof, behind the Paarl,
Nov. 24, 1830.

CATTLE FOR SALE.

THE Undersigned will cause to be sold by Public Sale, at the Place of Mr. Johannes Minnaar, behind the Paarl, 950 sheep and Goats in excellent condition. G. H. de VILLIERS.

Drakenstein, Dec. 5

SALE OF EXTRA FAT SHEEP.

ON WEDNESDAY, the 15th instant, the Undersigned will hold a Public Sale at the Place of Mr. CAREL PAUYZEN, at Diep-river, of 600 extra fat Sheep.

M. J. VAN DYK, Auctioneer.

N B.—A Credit of three months will be given to Purchasers to the amount of 100 Rds by giving approved security, if required.

1 500 EXTRA FAT SHEEP

FOR SALE, without the least Reserve, on MONDAY, the 20th instant, at the Place of JAN BIERMAN, Zwartland, 1 500 extra fat Sheep. Liberal Credit will be given, on good Security.

☞ Refreshments will be given.

Dec. 8.

FOR SALE.

ON the 20th instant, may be had at the Place Groote Post, at Groenekloof, 6 extra well-fattened Oxen.

1st Dec. 1830. M. J. STADLER.

NOTICE.

THE Undersigned begs to inform the Public, that KAREL MULDER is no longer in his employ; and hereby warns all persons not to give credit to the above named person in his name, as he will not be answerable for the same. C. J. ACKERMANN.

WANTED,

A Clever WAGON-MAKER; he must understand the trade in all its branches; a good salary will be paid weekly. Apply at the Office of this Paper.

ROOMS TO LET.

FOUR neat ROOMS of various dimensions to be Let, in the House situated No. 44, Hout-street. None but respectable Persons can make application.

TO LET,

THE House, No. 20, corner of Hout-street and Buitengracht; possession may be had on the 1st January next.—Also, an Upper Store. Apply at the Office of this Paper.

TO LET,

THE HOUSE, No. 15, Zieke-street, in which the business of a Public-house has been carried on with good success for some years. Possession may be had on the 15th instant. Apply to the Proprietor.

J. J. MEINERT, Zieke-street.

APARTMENTS TO LET.

TO let, two front Apartments, in a respectable part of the Town. It commands a fine view of the Bay, as also of Cape Town. There is always a fine run of Spring Water in the Garden. The Advertiser would have no objection to take in two or three Children to board and lodge.—Apply at the Buitenkant, at the rear of Col. Hopper's House.

100 RIX-DOLLARS REWARD.

ABSCONDED, for about four years the slave *Rotterdam*, a mason by trade, he has a mark on his Forehead, is in possession of a Passport which he has stolen from the prize slave *Sofie*, alias *Caesar*, brought here in 1813 in the ship *Elizabeth*. he was formerly in the service of Mr. Reade. *Rotterdam* is 40 years old, 5 feet 2 inches in height, having black hair and eyes of the same colour. Whoever is found to detain him will be prosecuted, and he who shall restore him, will receive a reward of 100 Rix-dollars.

the Widow SINJEUR.

Cape Town, the 9th Dec. 1830.

HOUSE WANTED.

REQUIRED a small House containing three Rooms, or two Rooms and a Shop, the time when to be occupied may be fixed by the Owner, provided it be previous to the 15th of January next, and security for the strict monthly payment may be had if required. Inquire at the Office of this Paper.

PUBLIC NOTICE.

THE Undersigned hereby recalls the Advertisement inserted against his son JOACHIM FRIEDRICH MULLER, of the 9th of September last, in the 'South African Commercial Advertiser,' and recommends him further to the favor of the public.

JOHANNES MULLER, Js.

Stellenbosch, 8th Dec. 1830.

ABSCONDED, an African female Slave, named *Rachel*, belonging to the Undersigned. Whosoever longs her in prison shall be rewarded; and those harbouring her, will be prosecuted.

J. J. JACOBSZ.

TO LET.

A Healthy Wet Nurse, She can be well recommended, inquire at Loop-street No. 94.

P. S. WOUDBERGH.

SALE.

THE Undersigned administering the possession of some of his Children, will hold a Sale on MONDAY, the 13th instant, at ten in the forenoon, No. 11, Roeland-street, of useful Furniture; also of Garden, Farming and Laborers' implements, some excellent wagon, seasoned by Constantia Wine; Cans, Buckets, Funnels, Pots, Pans Baker's Troughs, Churns assorted, a beautifull Carpenter's Bench, Saddle and gun Racks, Saddles, Harness, Scales Balance Triangle and Weights, also some Building Materials. &c. &c. &c.

P. W. van DRUTEN.

NOTICE.

THE Liquidation Account and Documents relating to the Insolvent Estate of Paul Stadler, late of Diep River, Cape District, Miller, will lie open at the Master's Office, for the examination of the Creditors and those concerned, agreeably to the 83d Article of Ordinance No. 64, for a term of three weeks from this day; after which the Supreme Court will be moved to confirm and allow the said Distribution of the Estate.

P. GODF. WATERMEYER, } Joint Trustees
G. H MEYER, }

November 26th. 1830.

NOTICE.

THE Liquidation Account and Documents relating to the Insolvent Estate of Cornelis Ernestus Marais, of Stellenbosch, Wine Grower, will lie open at the Master's Office, for the examination of the Creditors and those concerned, agreeably to the 83d Section of Ordinance No. 64, for a term of three weeks from this day; after which the Supreme Court will be moved to confirm and allow the said Distribution of the said Estate.

P. GODF. WATERMEYER, Sole Trustee.

November 26th, 1830.

SALE OF SLAVES.

Under the Insolvent Estate of Christoffel Jacobus Briers, of Stellenbosch.

ON Friday the 17th of DECEMBER next, at 10 o'Clock A. M. will be sold at At P. A. Myburgh's Vendue Establishment at Stellenbosch.—

The Female Slave *Dina*, of this Colony aged 37 years housemaid, with her Children *Fenta* 10½ years, *Adriana*, 4 years and 6 months, and *Mina* 2 years old.

The Female Slave *Saartje* of this Colony, aged 16 years.

The male Slave *Arend*, of this Colony, aged about 64 years, labourer.

F. GODF. WATERMEYER, } Joint
J. G. G. LINDENBERG, } Trustees.

DIED, on the 12th instant, my beloved Husband Marthinus Hendrik Borgwetel, aged about 42 years.—Notice of which is hereby given to Relatives and Friends.

JOHANNA JR. HENNING,
Widow of M. H. BORGWETEL.

DIED on the 6th of this Month, our beloved Father Mr. A. C. van der BYL, of which notice is given to Relatives and Friends, by the Joint Children.

Eerst Rivier 6th Dec. 1830.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Dec. 7.—Eliza Jane, J. Liddell, Mauritius Nov. 14, to London. Cargo sugar.—Passengers, Messrs Stone and Ware.

——— ———Eliza, J. Waddell, Downs Sept. 2, this port, Swan River, and Van Dieman's Land. Cargo sundries.—Passengers, Mesds, Bickersteth, Gaunt, and Wright, Misses Hickey, Hudson, Jackson, and M'Connell; Messrs. Anderson, Brown, Barrow, Clarke, 2 Cookes, Bickersteth, Smith, Spires, Gaunt, Green, Wright, and Grisold, 6 children and 1 servant.—In the steerage, 36 men, 9 women, and 18 children.

——— ———Cleveland, ship, W. Havelock, Downs Sept. 7, this port and Bombay. Cargo sundries.—Passengers, Mr. Hair; and 1 steerage passenger.

The Rambler sailed 2 or 3 days before.—Brings a few loose letters. Spok the Hereford for Bombay, and the Beatrice from Liverpool to Mauritius.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Dec. 3.—Mary, G. Kilgour, to St. Helena.

——— ———Socrates, C. Duncan, to Calcutta.

——— 7.—Egyptian, W. Lilburn, to London.

MARRIED.

In the English Church, Cape Town, Dec. 6, by the Rev. G. Hough, George Carss, to Catherine Hogan, Widow.

CHRISTENINGS.

In the English Church, Cape Town, Dec. 2 by the Rev. G. Hough, a daughter of Daniel J. Cleote, Esq. baptised Catherine Dorothea.

Dec. 5, by the same, A daughter of Mr. William Collins, baptised Mary Ann Gertrude.

In St. Andrew's Church, Dec. 5, by the Rev. J. Adamson, a son of Mr. George Turnbull, named George Alexander.

DEATH.

Nov. 30.—A son of Jessop, native of Madagascar, named Cosette, aged 1 year.

CAPE TOWN:

Edited by R. J. STAPLETON, Concordia Gardens,—Printed and Published by the Proprietor, P. VAN BRAAM, J. Az. No. 1, Shortmarket Street.